

Del 18 al 26 de setembre

Salutació

Quan complim els trenta, quaranta, cinquanta anys..., a la celebració de desenes és inevitable que mirem enrera i tenim tendència a cavil·lar seriosament sobre el futur. Això si, sovint aquestes reflexions només serveixen per constatar que el temps passa volant i que ens anam fent majors. Bé idò, enguany la Festa des Vermar compleix el quadragèsim aniversari, i també farem el mateix. I així els membres del Consistori –a més d’adonar-nos que alguns hem passat, i a vegades en excés, la quarantena– tots a la una, varem decidir, a proposta del Grup Municipal Popular, retre homenatge als Fundadors de la Festa –el Club Atlant– i a l’ànima i motor durant molts d’anys de la Vermada, en Pedro Fullana, “es Carter”.

Ben segur que l’any 1965, quan Antoni Moyà i Biel Fiol, membres destacats el Club Atlant, juntament amb l’estimat i sempre recordat Llorenç Moyà Gelabert, rumiaven idees i projectaven el que seria la primera Festa des Vermar, per res del món podien somiar que quaranta anys més tard, ells mateixos poguessin afirmar –com així ho han fet recentment– que aquella curolla en la que treballaven, pogués arribar a “representar la més important revolució sociocultural i lingüística que ha succeït a Binissalem en el segle XX”. Ara no és moment de debatre aquesta afirmació tant rotunda, perquè el que resulta evident és que els esforços i la il·lusió d’aquell grapat d’al·lots i al·lotes del Club Atlant, varen esdevenir al llarg del temps, una punyida precisa i un revulsiu eficaç per esperonar la participació cultural, tant a nivell popular com institucional. A la vegada foren un exemple del que tots hem après a investigar les nostres tradicions, escodrinyar dins la nostra història i en especial a estimar les nostres arrels culturals, a celebrar any rera any, amb entusiasme i renovada il·lusió, la Vermada. Tot plegat, a sentir-nos binissalemers.

Com a binissalemer se sentia aquest alaroner de naixement, l’amo “Pedro es Carter” quan en temps difícils, dedicà esforços, gestions i patí maldecaps de tot tipus per surar la nostra Festa Gran, i per damunt de tot, quan dia rera altre, ha donat testimoni constant i feaent

d'estimació per Binissalem. "Pedro Fullana" és un mirall nítid d'integració d'una persona vinguda d'altres indrets al seu poble de residència. Estic ben segur que el segell binissalemer és conservarà, si els nous residents assumeixen aquest esperit i si els antics –no tenc cap dubte que serà així– els obrim les portes de pinte en ample. Aquesta és el vertader repte dels nous temps que ens han tocat viure, perquè altres problemes infraestructurals i materials poc a poc es van solucionant.

Vos desig una bona Vermada i demanem que el temps no ens doni massa ensurts; fem festa junts: nins, joves, carrosses i majors; No ens oblidem de participar a la Festa dels nostres padrins i tinguem un record, una paraula d'ànim i donem suport als més necessitats, als malalts i als més majors.

Bones Festes!

Miquel Nadal

Glosa des Vermar

Primer premi VIIè Concurs de gloses
Festa des Vermar 2003

*Jo vull per anar a vermar:
paner, trinxet, portadora,
ses mans d'una vermadora
i una vinya com la mar,
verda avui, blava demà,
de raïm atapeïda,
que una vinya és com sa vida
de s'homo, que neix i mor,
dins sa terra guarda es cor,
cap el cel du s'embranchida.*

Rafel Bordoy i Pomar

Pregó

Pregó de la XXXIX Festa des Vermar
Binissalem, 20 de setembre de 2003

Bon vespre, Veremadora Major, Sr. Batle, convilatanes i convilatans, foravileres i foravilers, senyores i senyors:

Abans de res he d'agrair la immerescuda presentació, amb la insuperable eloqüència a què ens té acostumats, del Baró de sa Barrera, un dels caps més ben moblats i afaitats de la nostra robinària terra.

He comprovat que un pot esser considerat més o manco jove, fins que es produeixen dos esdeveniments cabdals. Deixes de ser jove, en primer lloc, quan un jove (jove que mai no sol ser fill teu) de bon de veres te tracta, no se sap per què, de "vós"; això sol succeir al voltant dels 30 anys. En segon lloc, deixes de ser definitivament jove quan les autoritats competents t'encarreguen fer un pregó de festes i, més en concret, el pregó de les festes de sa Vermada. Així que, ja per sempre més, pareix que he de dir adéu a la joventut, diví tresor, que deia el poeta.

La veritat és que pocs mèrits té un servidor de tots vostès per carregar-se damunt les espatlles la responsabilitat d'una empresa tan important, com és la de pregonar l'inici de les festes de sa Vermada. Me trob molt petit, ho torn a repetir, per anunciar-vos una nova tan insigne i primordial per al nostre poble. Esper, per tant, que sigueu benvolents amb el meu agosament. Sort que, aquesta comesa de fer un pregó, és una d'aquelles coses que només es fan un pic a la vida.

És prou sabut que la festa binissalemera per excel·lència va néixer com aquell que diu amb el naixement mateix del nostre poble, allà cap el llunyà any de 1300. És possible que haguem deixat perdre altres tradicions, sigui per a bé o per a mal, però la d'empinar el colze per tastar un bon vi, aquesta tradició, per sort, encara la tenim ben viva. I per molts d'anys!

No és cert, i tots ho tenim clar, que la d'enguany sigui la trenta novena celebració de la festa de sa Vermada. No. El 1965 no és el punt de partida de les nostres tradicions vitivinícoles; més bé, aquesta data, és l'inici d'una certa teatralització de la memòria

col·lectiva, que és un fenomen que també serveix per cohesionar col·lectivitats. Les festes, com ens han explicat els antropòlegs, són exaltacions de germanor, són signes d'identitat col·lectiva. Per això, entre tots, hem d'evitar que sa Vermada es transformi (i m'atrevesc a dir que en corre el perill) en una festa postissa, maquillada, en una festa de cara a la galeria, en una festa "light". I si s'hi transforma, crec que voldrà dir que el poble, Binissalem, també s'haurà desnaturalitzat, convertit en una fira de mostres per a turistes despistats i vulgars.

Binissalem, convé recordar-ho, va estar a punt de perdre la producció de vi, avenint-se a la perversa moda econòmica d'importar sucres forans, oferint-los com si fossin de la collita de les nostres vinyes. Varen ser uns anys molt trists. I sa Vermada seguia celebrant-se, com si res: a això me referia quan parlava abans de teatralització de la festa.

Binissalem, com no podia ser d'una altra manera, va superar aquest obstacle. I avui tenim vinaters que treuen el suc preciós de les nostres vinyes mil·lenàries. Vinaters que veremen, fan fermentar i elaboren uns brous d'una qualitat d'allò més digna. I, si hem de ser sincers, una mica cars per al ciutadà corrent.

Hem de fer esforços, per tant, per modernitzar sa Vermada, i més ara que podem oferir als vuit vents del món uns vins excel·lents.

Tanmateix, el poble és com la naturalesa, que, tard o prest, recupera el que és seu i la festa, la nostra Festa des Vermar, es renova constantment, no a cops de l'humor, o malhumor, del governant de torn, sinó gràcies al moviment silenciós, subterrani, talentós, de tota una col·lectivitat. Així ha funcionat des del 1300 i no ha d'esser una excepció el darrer terç del segle XX. Així, innovant constantment, permetent que sigui el poble mateix que la mantengui ben viva, la tradició no mor.

Sempre record aquella magistral frase del príncep de Lampedusa, a la novel·la *El guepard* que podria ben bé definir la regla d'or de la tradició viva: "És precís que tot canviï perquè tot continuï igual." És cert que aquesta és una dita conservadora i reaccionària, per il·lustrar què han de fer els poderosos per conservar el poder en èpoques convulses, però no deixa d'esser també una definició de la tradició intel·ligent.

Per altra part, és aquesta una festa que ens arrela a la terra amb fermesa, ens identifica, curulla com està de símbols i d'identitat. Molts de binissalemers anaven a vermar setembre rere setembre. Jo no puc dir el mateix, i no me n'amagaré: jo no he anat mai a vermar. I fixau-vos que no dic plaer de vermar. Perquè vermar ha estat la feina real per mantenir una família, i això de dur les sopes a casa, mai no ha estat un plaer. Dic això perquè, encara que estiguem a l'inici d'una festa, no podem oblidar de cap de les maneres, que Binissalem ha viscut fins a dades ben recents una estructura de tipus feudal, amb pagesos, veremadors, amos i senyors. Sé que estic simplificant molt; però sé cert que els historiadors me donarien la raó. Molts dels que som ara aquí hem escoltat la reverència amb què es parlava del senyors i dels amos.

Sols els romàntics poden mantenir que eren temps millors.

Aquesta estructura feudal comença a conviure des dels inicis del segle XX amb una nova classe de treball, la manufactura, les fàbriques, de mistos, de conserves i de sabates, les quals van transformant la passivitat i docilitat d'una pagesia, el menfotisme d'unes gents, que s'origina ben bé a les Germanies, a principis del 1500.

A Binissalem, a la famosa batalla des Rafal Garcés, en moriren prop de 500, d'agermanats, i 60 foren esquarterats i penjats dels arbres a les sortides de la vila.

Això crea una empremta que passa de generació en generació. I aquests capítols de repressió se succeeixen amb freqüència. S'ha de destacar la valentia d'homes com aquell influent binissalemer, en Bartomeu Bestard, pagès conscienciat en la defensa dels seus iguals, que acabà essent penjat al Castell de Belver l'any 1523, després d'haver intentat negociar l'indult pels agermanats.

El 1805 es donaren més revoltes de pagesos i tornà a haver-hi morts. I per un fet curiós que val la pena relatar avui, aquí:

A les hores, el Ministre d'Hisenda d'en Manuel Godoy era un mallorquí, en Miquel Gaietà Soler i Rebassa, qui va atorgar l'any 1802 el privilegi, la gràcia, d'alliberar d'impostos durant vint anys a

totes les vinyes que es plantassin. Idò bé, no havien passat tres anys quan el ministre es reféu i on havia dit blanc ara deia negre. Els pagesos de tot l'Estat i, en especial, de Mallorca, cremats de que l'insigne mallorquí els hagués enganat, es mogueren i hi hagué revoltes pageses. La primera conseqüència va esser el boicot de la Part Forana a les entrades de vi a Ciutat i, poc temps després, es produïren avalots i actes de violència contra els recaptadors d'impostos i les seves propietats. Una altra vegada aquestes revoltes foren reprimides.

No és estrany que la nostra pagesia transmetés la consigna de pares a fills de no ficar-se en embolics. És el que es pot anomenar la filosofia del menfotisme. Però això anà canviant a mesura que les noves classes emergien, no amb la força d'altres indrets, on la Revolució Industrial marcava amb nitidesa el final d'un temps i l'inici d'un altre.

Aquí no n'hi hagué, de Revolució i, per tant, els canvis foren dèbils fins avui encara.

No debades, el pensament més reaccionari de la Península, fugint de la Guerra de la Independència, es refugià a Mallorca i aquest fet, la vinguda de molta gent conservadora, marcà tota una manera de pensar dels mallorquins. En Miquel dels Sants Oliver ens ho descriu a la seva obra "Mallorca durant la Primera Revolució": *"Una verdadera invasió de forasters ve a amuntegar-se a les estreteses de Palma, prenent a l'assalt cases i habitatges, disputant-se cotxeres i sotabancs, passant nits senceres sota volta dels carrerons, en espera de millor acomodo"*.

Molts dels invasors pertanyien a les classes altes espanyoles, que són, clar, els que disposaven de mitjans per a viatjar i subsistir allunyats dels seus llocs d'origen. A Binissalem és el cas de l'Arquebisbe de Tarragona, que s'agombolà al nostre poble fins que passaren les onades liberals dels afrancesats a la península.

Perquè vos faceu una idea de la gent que arribà a Mallorca, sapigueu que se'n contaren entre trenta i quaranta mil, la majoria dels quals es quedaren a Ciutat, que aleshores tenia uns 36.000 habitants, passant a tenir-ne més de 70.000 d'habitants.

Així i tot, a les primeries del 1900 la gent que treballava a les

fàbriques començà a assolir consciència social, les dones que també aconseguien així un nou estatus que els permetia un fil d'independència, però el camp, per contra, continuava submís i, si avui gaudim d'uns casals i d'un patrimoni que és el nostre orgull, hem de recordar que darrera de cada un hi ha la suor i el patiment callat i submís de molts de binissalemers que, amb el seu treball, tot i les males condicions socials en què malvivien, permeteren que d'altres consolidassin la seva riquesa. És irònic, per tant, que, amb el pas del temps, alguns d'aquests casals hagin retornat al poble.

Com deia, no he anat mai a vermar, cosa que no significa que em sigui aliè aquest món. El món de la verema i del vi.

Crec recordar que fou el reconegut poeta alemany Rainer Maria Rilke que digué que és en la infància on s'hi troba la verdadera pàtria dels homes, on lliurement els és permès somniar.

La meva pàtria, idò, a part d'una platja amb una espectacular duna i un riuet a la costa de la Safor, terra d'Ausias March i dels Bòrgia, i d'un poble emmurallat, amb títol de ciutat fidelíssima per haver traït el poble de Mallorca, fou un llarg carrer del nostre poble, amb dos noms, Pere Estruch i Sant Vicenç de Paül, una joia del nostre patrimoni com a conjunt, sense menysprear altres indrets del poble. Aquell carrer fou la meva pàtria de la infantesa, on, lliurement, me va ser permès somniar.

Entre ca meva i el nostre veïnat d'enfront transformàvem dos dels tres productes bàsics de la cultura mediterrània, el blat en pa i el raïm en vi.

A primers dels anys 60, el carrer Pere Estruch era un carrer molt actiu i prova d'això n'eren les onades de gent que passaven al compàs de les sirenes de les fàbriques.

Per anar a la zona oest, emperò, amb el permís de la propietat, emprava jo un passadís màgic, fosc, humit i amb un inconfusible olor aferrat a les fustes, a les parets, al trespol lliscós, a les canaletes d'en terra i, sobretot, a aquells cups sense fons on hi bullia al capell un suc sanguinós d'aspecte infernal. Aquell passadís de les bodegues de can Ripoll foren la meva travessia durant molt temps.

Hi habitava, el setembre, un personatge de la nostra mitologia local, fet com a mida per trepitjar raïm i treure'n el màxim profit. Deien que eren dos homes abraçats, però jo el que veia era un trepitjador d'un sol cos, amb quatre cames i dos caps que ballava sobre la premsa. Damunt dels cups hi havia uns grans dipòsits on s'hi emmagatzemava el vi ja fermentat.

A la meva petita pàtria, també hi conviuen altres personatges. Quan remir *La fragua de Vulcano* de Velázquez jo hi veig amb claredat la ferreteria de can López, amb aquell homenet donant voltes a la manovella per mantenir la força del foc a la fornal. O aquell centaure, al carreró de s'escola de na Romana, que ferrava cavalls. La bodegueta de can Sales, la sabateria de can Rosselló, la barberia de cas Niuer, la carnisseria de can Puig.

El meu petit país no reivindicà mai la independència, ni falta que feia, ho era i prou. Va ésser amb el temps que descobrirem que aquesta afirmació era una fal·làcia.

De tant en tant ens visitaven petits traginaires de queviures diversos. Madò Quela i na Juanita amb el carretó del peix. O l'altre carretó, el de na Benita, ple de calcetins, calces i calçons blancs. I l'amo en Xiscos que amb un carro ens proveïa de patates i verdures. En definitiva, si en García Márquez me permet la llicència, Binissalem va ser un temps una Macondo personal i particular.

Ens pregonava les notícies en Panada, un personatge singular, amb corneta i tambor. I amb la viva estampa del quadre el Triomf de Bacus, on apareix el Déu olímpic del vi assegut sobre una bóta, coronant de llorer a un avantatjat devot seu, em ve a la memòria, tot seguit, la imatge del lloc de reunió social per excel·lència, can Magrana, casal desaparegut per una mal entesa idea de progrés. Avui de ben segur conservàrem una joia com aquella, amb la típica gelera de fusta, i aquella meravellosa màquina de fer gelats. Al meu carrer, de cop, li esborraren una frase, necessària per entendre'l. Allà va ser on entrà per primera vegada un aparell que revolucionaria les nostres vides: el televisor.

Records de la pàtria de la infantesa, lligats al raïm i al vi, que me duen fins aquí, ara mateix, i que me fan demanar-me, ara que ja no som jove, com ja sabeu, coses com aquesta: Què és ésser binissalemer avui? Per tractar de resoldre aquest

interrogant, tal vegada haurem de començar per esser més condescendents amb aquests novenguts, la intenció dels quals és escapar d'unes males condicions de vida.

La nostra festa ha d'ésser la festa de tots o no serà festa. I, sense cap dubte, la festa del futur, i la d'avui mateix, l'haurem de celebrar juntament amb aquests nous binissalemers, procedents dels més diversos racons del món.

És cert que integrar-se és una qüestió de generacions.

Però, com es poden conservar les arrels, les tradicions, innovar-les i, a la vegada, conviure amb altres cultures, llengües i costums?

La innovació, precisament, pot venir de la banda d'aquestes altres cultures, de com aquestes siguin adaptades, imbuïdes, penetrades, mesclades, deformades i deformadores –per què no– de la nostra cultura originària, però conformant sobretot una nova “síntesi” que, tornant a la vella frase de Lampedusa, i encara que sigui traient-la un tant arbitràriament el seu context inicial, asseguri la subsistència de la nostra cultura com una suma de tradició renovada i dinàmica.

Com vaig sentir una vegada i em va agradar molt l'exemple, la cultura és com la façana d'una casa que necessita finestres que facin que li entri la llum i l'aire necessari per tal de no humitejar-la, podrir-la i finalment fer inevitable el seu enderrocament.

Ara bé, si a n'aquesta paret també li feim massa obertures correm el seriós i greu perill de que ens desaparegui la façana, eina primordial i essencial de la nostra arquitectura cultural pròpia.

De com siguem capaços, idò, de resoldre aquest dilema, en depèn el nostre futur. Jo prec perquè sigui un procés pacífic, tranquil, mesurat. Si ho feim així, no perdrem ni la nostra història ni la nostra identitat.

Ningú dubta que no hi ha res més nostre que les nostres vinyes, a part de la llengua, aquest crespell dolç que en deia Llorenç Moyà, que, encara que fos poeta, no parlà mai en clau.

Un Llorenç Moyà que, tot s'ha de dir i amb valentia, cantà la

decadència d'una noblesa i l'enyorança d'uns temps passats que, pel que fa als nivells mínims exigibles avui en dia de la dignitat humana de la gent del poble, més que explotada per aquella, la volem –oh, noblesa “endomassada”!– ben enterrada i sepultada pels segles dels segles.

Estic parlant, és evident, en un sentit figurat, de la benvolguda caiguda d'un Antic Règim, on la distribució de la riquesa era encara i aleshores molt més desigual i injusta que a la nostra modernitat.

Però la seva literatura, la seva arquitectura, el seu art antic, en poques paraules, el defensarem amb tota la força i honestedat possible, els nous agermanats d'aquest principi de mil·leni. Ironies del Destí, com ja he dit abans.

I l'exemple més palpable d'aquesta nova síntesi el podem treure del nostre raïm.

Ningú no s'esqueixà els vestits quan, després de la fil·loxera, els nostres avantpassats varen replantar les vinyes amb peus americans, més resistents. A ningú se li va ocórrer afirmar que el vi ja no era de Binissalem perquè els ceps, les arrels, fossin foranes.

I, no estam introduint cabernet sauvignon, syrah i altres varietats per millorar la qualitat del nostre vi?

I no estam important roure portuguès, francès, americà, per arrodonir el bouquet?

I no s'han integrat els fills i els néts dels immigrants dels anys 50 que vengueren a Binissalem?

I no hi ha ja un grapat de veremadors i veremadores que són fills i filles, néts i nétes seus?

I serem capaços, en nom d'una presumpta tradició intocable d'impedir que sigui veremador un o una jove marroquí si son pare o sa mare són els que estan vermant les nostres vinyes?

O un colombià o un equatorià o un senegalès, si la seva voluntat és esser uns binissalemers més? I aquí és ben clar que el pacte ha de ser sincer: nosaltres oferint-los la nostra rica tradició cultural, i ells, fent les passes necessàries per fer-la seva. Que no vol dir en cap

cas, que deixen de banda la seva cultura originària. No hem de magnificar les nostres coses, caient en provincianismes que ens allunyen d'una necessària visió cosmopolita. Què són les nostres coses, quan al Sud d'Itàlia te canten el titirururí quèc quèc quèc i mantenen que la cançó és seva, o que al Nord d'Àfrica facin albergínies farcides com les nostres o frit com el mallorquí, o que a un oasi al desert del Sàhara, a la banda de Tunísia et sorprenguin amb un trempó. Tenim aspectes específics que ens identifiquen com a poble, però no hem d'oblidar que la nostra cultura és la mediterrània.

I que els puristes no s'alarmin: fent camí, nosaltres ens enriqueirem i incorporarem matisos d'altres cultures i tradicions, com ha passat sempre al llarg de la història dels pobles.

Per acabar voldria deixar ben clar que no és el raïm o el vi el que ens diferencia i ens fa ésser únics com a poble. De raïm i de vi n'hi ha a molts llocs del món. La cançó no parla de vi i de raïm, la cançó el que diu és que a Binissalem hi ha dones qui saben cosir i homes qui saben plantar bones vinyes per fer vi.

Som, per tant, les dones i els homes d'aquest poble qui el feim únic, obert, hospitalari, amant de les seves tradicions, de les seves arrels i de la seva llengua, amb respecte cap als altres. I que sigui per molts d'anys.

Au idò, tastem tots aquest vi arrubinat amb la destresa dels nostres rubinaires...

... i, un punt entonats, en el savi i bell mig to que ens decanti la timidesa en el "simpòsium" i ens amolli a la comunicació més àmpliament humana de la gresca i de l'estimació, anem tots a Festa.

Tanquem idò aquest tan calorós estiu,

I demostrem ara que el poble és viu.

Amen.

Salvador Cànoves

Divendres 10

FESTIVAL BENÈFIC

PROJECTE COLÒMBIA 2004

Associació de malabaristes i bufons de les Illes Balears

LOCO CIRCO FESTIVAL

19,30h **BATUCADA** als carrers Rectoria i Plaça

20,00h **ESPECTACLES** al Teatre Municipal

GALA DE CIRC

- Nanny Cogorno en "Ernest amoroso"
- Llonovoy en "Doctor amnèsia"
- Cercaria Dansa amb les dents estretes
- Rafik el mag en "El misteri de Alakazan"

Preus: Adults 10€ - Infants 5€

23,00h **MÚSIQUES DEL MÓN** a la Plaça de l'Església

- Tomàs Brother Show (patxanga mallorquina)
- Leo Suárez (música llatina)
- Lucía Febrero y los Alcantarilleros (Tango)

Dissabte 11

CONCERT BENÈFIC

PROJECTE COLÒMBIA 2004

Associació de malabaristes i bufons de les Illes Balears

22,00h CONCERT al *Camp d'esports*, amb la participació solidària dels grups:

- La Kinki Beat
- Mostros
- Guadaña
- Sipnosis
- D.J. i projeccions
- Espectacle de foc per el LOCO CIRCO DE LA VIDA (foc i fum)

Preu: 3€

Dies 13-14 i 15

CURSET TAST DE VINS D.O.

20 a 22h A *can Gelabert* **Curset de tast de vins**, organitzat pel Consell Regulador de la Denominació d'Origen Binissalem Mallorca

Quota d'inscripció... 20€ a la biblioteca

Places limitades... 25 persones

Divendres 17

20,00h *Cas Pellers* **INAUGURACIÓ EXPOSICIÓ COL·LECTIVA:**
ART CONTEMPORANI A BINISSALEM

- Trinidad Campillo
- Ramon Company
- Pep Fiol "Jofis"
- Lluís Maraver
- Miquel Salom
- Tamara
- Jaume Terrassa
- Biel Vallès
- Toni Villalonga

21,00h AL TEATRE MUNICIPAL, Èlastic Nou Produccions
Presenta: **CHINAMEN**.
Comèdia d'humor a palades i canvis de vestuari a un ritme vertiginós són dos dels ingredients d'aquesta comèdia de malentesos i equivocacions.

Preus: Adults 5€- Infants 3€

- 9,00h** *A la Plaça de l'Església* **DIADA CICLISTA POPULAR** amb berenada a Biniagual. L'organitzen el club Ciclista Binissalem-Ciclos Gomila, amb la col·laboració de La Caixa.
- 12,30h** **FESTA DELS TREPITJADORS**
- Concentració a l'Ajuntament i inici de la festa
- Gran Batalla de Raïm
- 14,30h** *A la plaça de l'Església* **DINAR FESTA**
Imprescindible que tothom vengui vestit de trepitjador. Venda de tiquets a l'Ajuntament fins dia 14 de setembre.
Preu: 2€
Amb l'actuació: **ORQUESTA XICARANDA**
- 18,00h** *Al pati de cas Jai Tit, carrer de la Parra, 8*
XVII CONCURS I EXPOSICIÓ DE COSSIOLS
- 19,00h** *Al Casal de Cultura de CAN GELABERT* lliurament dels premis i inauguració de les obres seleccionades del:
XXVI CERTAMEN INTERNACIONAL DE PINTURA "Vila de Binissalem", amb la col·laboració de la Fundació Sa Nostra. Tot seguit inauguració al Casal de les obres de'n PERE BENNASAR I ANDREU MAIMÓ

De les 19,30h a les 20,30h

INAUGURACIONS:

SA GRADUADA

- Inauguració de la Mostra d'art binissalamer

Tallers artesans

- Brodat mallorquí dels alumnes de Maria Mestre
- Manualitats dels alumnes de Maria Antònia Jaume Ramon
- Cadires cordades pels alumnes del taller de n'Antònia Vicens
- Mobles restaurats pels alumnes del taller de n'Antònia Busquets
- Ceràmica de les classes impartides durant el curs 2003-2004 per N'Antònia Pol

CASAL DE JOVES

Carrer Sant Vicenç de Paül

- Brodats de Maria Dolores Massot Fiol
- Pintura i dibuix de Lluís López Martínez

SA NOSTRA

Passeig des Born

Inauguració pintures de l'artista Jaume Terrassa

PARC RECTORIA

Inauguració de l'exposició de pintura de na Maria Pons Isern

LOCALS PARROQUIALS

Carrer Rectoria

Inauguració quadres de na Paquita Isern Ramis

CARRER DE SA CREU, 43

Inauguració exposició d'olis de Na Maria Teresa Capel

20,30h RECEPCIÓ DE LES VERMADORES I VERMADORS
a l'Ajuntament, acompanyats pels nostres xeremiers, tot seguit anirem a l'Església per a realitzar la IMPOSICIÓ DE LES BANDES

21,00h PREGÓ DE FESTES a l'Església, a càrrec de l'escriptora CARMÉ RIERA, amb l'actuació del Cor Cantilena.

22,00h A can Gelabert, **CONCERT WONDERBRASS**
- Néstor Casas, trompeta i veu
- Nacho Vegas, saxo i clarinet
- Txema Bestard, tuba
- José Luís García, bateria

Diumenge 19

9,30h EXHIBICIÓ DE KARTS al Polígon Industrial

LII HOMENATGE A LA VELLESA

10,30h CONCENTRACIÓ davant la Casa de la Vila i desfilada fins a l'església, acompanyats per la colla de xeremiers de Binissalem

11,00h MISSA amb l'assistència de tots els nostres padrins i padrines. Presentarà l'acte Manel Barjacoba

HOMENATGE A LA VELLESA amb l'actuació de TALL DE VERMADORS i DE NA MARIA CÀNOVAS

13,30h DINAR DE GERMANOR Restaurant SA VINYA

15,30h Visita per part de les vermadores i dels vermadors als padrins que no hagin pogut participar a la festa

18,30h A la Plaça de l'Església **CONCURS DE TREPITJAR RAÏM**, organitzat per la revista Arròs amb Salseta.

ESPECTACLE

19,00h Al Teatre Municipal: Èlastic Nou Produccions presenta: **CHINAMEN**
Preus: Adults 5€- Infants 3€

Dilluns 20

20,00h **MISSA** en sufragi de tots els difunts que ens han deixat, a l'Església Parroquial

21,00h Pati de sa Graduada **ESPECTACLE EQUÍ DE DOMESTICACIÓ DE CAVALLS**. A càrrec del centre Nord d'Inca amb el "rejoneador" JAUME ROSSELLÓ

AL CASAL DE CULTURA CAN GELABERT

20,00h **INAUGURACIÓ I LLIURAMENT DELS PREMIS** de l'exposició de les obres presentades al XIII CONCURS DE FOTOGRAFIA, patrocinat pel Consell Regulador de la Denominació d'Origen Binissalem Mallorca, amb la col·laboració de FOTO SANS I ESTUDI FOTOGRÀFIC CAPÓ

21,00h **PRESENTACIÓ LLIBRE FACSIMIL** de l'obra de l'escriptor JOAN JOSEP AMENGUAL I REUS "Apuntes sobre el origen e historia de la villa de Binissalem". A càrrec de'n Sebastià Serra, catedràtic i professor de la UIB
Promotors: Valentí Valenciano i Pere Fullana.
Editat per l'Ajuntament de Binissalem

TOT SEGUIT

Taula Redona CLUB ATLANT, fundadors de la Festa des Vermar. Serà moderada per en Toni Moyà.

Dimarts 21

18,00h Associació tercera edat: **DANSES DEL MÓN**.
Als vasos de l'Església

20,30h **SOPAR** gratuït per als majors (tercera edat), *al pati de les monges de la Caritat*. Hi haurà coca amb verdura, pa amb formatge, raïm, gelat, ensaïmades, aigua, vi i cava. Les persones que hi vulguin assistir han de recollir el tiquet a l'Ajuntament els dies 13 i 14 de setembre de les 18,00 a les 20,00h

21,30h **ACTUACIÓ** Tall de Vermadors *als vasos de l'Església*

ENTREGA DE PREMIS I LECTURA de la glosa guanyadora del VIII CONCURS DE GLOSES

Dimecres 22

21,00h **MOSTRA DE CUINA INTERCULTURAL** a l'aparcament de sa Graduada. Es poden apuntar a l'Ajuntament fins el dia 17 tots els qui estiguin interessats en presentar un plat típic regional, de qualsevol país del món. Aquest plat haurà de ser suficient per al manco 5 persones. Cada participant rebrà 5 tiquets per degustacions dels plats presentats.
Es realitzarà un sorteig de productes de fabricació pròpia del nostre col·laborador HERBES TUNEL

MOSTRA DE VINS CASOLANS *al mateix aparcament de sa Graduada*. Després seran exposats a l'antic Celler de can Gelabert.

Dijous 23

FESTA INFANTIL A LA PLAÇA

17,00h Espectacle dels pallassos **"TRIO ALEGRÍA"** per a tots els públics

"MILLOR FAÇANA DE L'ANY 2004"

Visita del Jurat a les Cases que participen al XV concurs. Només façanes restaurades.

Hi haurà un premi de 200€ pel propietari guanyador

20,00h INAUGURACIÓ: A LA CASA MUSEU LLORENÇ VILLALONGA l'exposició "L'HIVERN DE GEORGE SAND/L'ESTIU DE LLORENÇ VILLALONGA"

Amb motiu del bicentenari del naixement de George Sand, la Fundació Casa Museu Llorenç Villalonga proposa una exposició en la qual es contraposi la visió que donà de Mallorca l'escriptora francesa a la seva obra "Un Hivern a Mallorca" amb la que oferí Llorenç Villalonga a "Un estiu a Mallorca".

FESTA FIDEUS DE VERMAR

21,00h TOTS A CAN ARABÍ per un any més poder menjar uns bons FIDEUS DE VERMAR.

Amb l'actuació: **ORQUESTA TRAMUNTANA**

L'Ajuntament recomana que la pujada es faci a peu, i que cada persona dugui el seu propi plat i cobert.

Divendres 24

GRAN FESTA LOCAL

MERCAT A LA PLAÇA

18,00h INAUGURACIÓ DE LA IV FIRA DES VERMAR al carrer Creu

20,30h SOPAR A LA FRESCA. Una vegada més treurem els cossiols, endiuemjarem els carrers i convidarem a tots els nostres amics i amigues a sopar a la fresca. Hi haurà vi de franc. Per recollir el vi i poder tancar els carrers, és necessari apuntar-se a l'Ajuntament fins el dia 21 de setembre.

Animaran la vetllada colles de xeremiers.

Per poder assistir al sopar a la fresca es posaran per part de **SFM trens especials.** Els horaris es faran públics.

Tots els visitants o familiars que vinguin de fora poble poden entrar pel Camí de Pedaç, on hi trobaran aparcament habilitat

Dissabte 25

10,00h IV FIRA DES VERMAR

17,00h DESFILADA DE CARROSSES VERMADA 2004, amb l'acompanyament de l'escola de xeremiers de Binissalem. El resultat de les votacions es farà públic a la plaça una hora després d'haver acabat la desfilada

19,30h INAUGURACIÓ DE LA I FIRA DEL VI DE LA DENOMINACIÓ D'ORIGEN BINISALEM-MALLORCA

Amb tast de vins de 10 cellers.

Organitza: Agrupació de Fires i Festes de Binissalem.

Horari: Dissabte de les 19,30h a les 22,00h

Diumenge de les 10,00h a les 14,00h i de les 16,00h a les 20,00h

22,30h GRAN VERBENA a la Plaça de l'Església HOMENATGE A TONI FRONTERA.

Actuaran: Tomeu Penya, Géminis, i Orquesta Alabama.

Artista convidat: Llorenç Santamaria

Diumenge 26

- 10,00h** **IV FIRA DES VERMAR** al carrer Creu
- 10,15h** **RECEPCIÓ D'AUTORITATS I CONVIDATS**
a la Casa de la Vila, acompanyats pels xeremies i Tall de Vermadors
- 10,30h** **MISSA DE LA FESTA** a l'Església de Santa Maria de Robines
- 11,30h** Als vasos de l'Església
- CONCURS DE RAÏMS
- OFRENA A NOSTRA SENYORA DE ROBINES DEL MOST NOVELL, a càrrec dels vermadors i vermadores 2004, amb la col·laboració de na Maria Cànovas, que ens delectarà amb les cançons: LA BALANGUERA I BINISSALEM PEDRA VIVA.
- ACTUACIÓ DEL GRUP FOLKLÒRIC "TALL DE VERMADORS".
- Homenatge al CLUB ATLANT I A L'AMO PERE FULLANA "ES CARTER"
- 17,00h** Actuació a la plaça dels Castellans de Mallorca i al-lots de Llevant
- 19,00h** **DEMOSTRACIÓ** de la neteja d'una bóta congrenyada.
Organitza: Arròs amb Salseta
- 19,30h** **BALLADA POPULAR** a la Plaça amb l'actuació d'**AL MAYURKA I TACARITX**
Vi de franc per a tothom i venda de coca amb verdura.
Es convida a totes les escoles de ball de bot de Mallorca a participar-hi.

Dijous 30

- 20,00h** A l'església de ca'ls Agustins. **CONCERT DE MÚSICA BARROCA.** Música instrumental del segle XVII. Obres de Kaps Berger, Fontana, Marini, Selma i Salaverde,...(violí barroc, fagot, violoncel barroc, teorba, guitarra barroca i orgue)

Camp d'esports

TORNEIG VERMADA 2004 TENNIS

Divendres 10 setembre

- 20,00h quarts de finals individual
- 21,15h quarts de finals individual

Dissabte 11 setembre

- 18,00h quarts de finals individual consolació
- 19,30h quarts de finals individual consolació

Dimarts 14 setembre

- 20,00h quarts de finals dobles
- 21,15h quarts de finals dobles

Dijous 16 setembre

- 20,00h semifinal individual
- 21,15h semifinal individual

Divendres 17 setembre

- 20,00h semifinal dobles
- 21,15h semifinal dobles

Dissabte 18 setembre

- 18,00h quarts de consolació
- 19,30h semifinal consolació

Dimarts 21 setembre

- 20,00h semifinal consolació
- 21,15h final dobles

Dimecres 22 setembre

- 20,00h final consolació
- 21,15h final individual absolut

TORNEIG DE PETANCA

Dissabte 25 de setembre

De 9h a 21h. 12 hores PETANCA a les pistes del Club Petanca Binissalem

XVII OPEN INTERNACIONAL D'ESCACS

Del dia 2 al 10 d'octubre al CASAL DE JOVES

- HORARI: De les 17,00h a les 22,00h

DISSABTE 09 D'OCTUBRE

8,00h CICLOTURISTADA VOLTA A ESPANYA 2004
Sortida a les 8,00h de CICLOS GOMILA, arribada a Binissalem aproximadament a les 13,00h.
Organitza: Ciclos Gomila

DIUMENGE 10 D'OCTUBRE

9,30h CURSA CICLISTA "FESTA DES VERMAR"
Itinerari: Terme Municipal de Binissalem
Sortida: Ciclos Gomila
Organitza: Ciclos Gomila

Exposicions

- **COSSIOLS**
Al pati de cas Jai Tit. *Carrer de la Parra, 8*
Dia 18: 18,00h
Dia 19: 11,00h a les 13,00h - 18,00h a les 21,00h
- **XXVI CERTAMEN INTERNACIONAL DE PINTURA INAUGURACIONS INDIVIDUAL PERE BENNANSAR I ANDREU MAIMÓ**
Casal de cultura can Gelabert. Carrer Portella, s/n
Dia 18: 19,00h
Dia 19: 11,00h a les 13,00h - 20,00h a les 21,00h
Del dia 20 al 24: 16,00h a les 21,00h
Dia 25: 11,00h a les 13,00h
Dia 26: 11,00h a les 13,00h - 18,00h a les 21,00h
- **XII CONCURS DE FOTOGRAFIA**
Casal de cultura can Gelabert. Carrer Portella s/n
Dia 20: 20,00h
Del dia 21 al 24: 16,00h a les 21,00h
Dia 25: 11,00h a les 13,00h
Dia 26: 11,00h a les 13,00h - 18,00h a les 21,00h
- **MOSTRA D'ART BINISSALEMER**
- **MOSTRA TALLERS ARTESANALS**
Centre de Formació Ocupacional sa Graduada
Dia 18: 19,30h
Dies 19-25 i 26: 11,00h a les 13,00h - 17,00h a les 21,00h
Dies 20-21 i 23: 11,00h a les 13,00h - 19,00h a les 21,00h
Dies 22 i 24: 11,00h a les 13,00h
- **PINTURES I BRODATS**
Casal de Joves. Carrer Sant Vicenç de Paül
Dia 18: 19,30h
Dies 19-25 i 26: 11,00h a les 13,00h - 17,00h a les 21,00h
Dies 20-21 i 23: 11,00h a les 13,00h - 19,00h a les 21,00h
Dies 22 i 24: 11,00h a les 13,00h

- **PINTURES JAUME TERRASSA**
Sa Nostra Passeig des Born
Dia 18: 19,30h
Dies 19-26: de 18,00h a les 21,00h
Dies 19, 25 i 26: obert, a més, d'11,00h a les 13,00h
- **PINTURES MARIA PONS ISERN**
Parc Rectoria
Dia 18: 19,30h
Dies 19-25 i 26: 11,00h a les 13,00h - 17,00h a les 21,00h
Dies 20-21 i 23: 11,00h a les 13,00h - 19,00h a les 21,00h
Dies 22 i 24: 11,00h a les 13,00h
- **PINTURES PAQUITA ISERN RAMIS**
Locals parroquials, carrer Rectoria
Dia 18: 19,30h
Dies 20-21-22 i 23: 18,00h a les 20,00h
Dies 24-25 i 26: 11,00h a les 14,00h - 18,00h a les 20,00h
- **PINTURES MARIA TERESA CAPEL**
Carrer de sa Creu, 43
Dia 18: 19,30h
Dies 19-25 i 26: 11,00h a les 13,00h - 17,00h a les 21,00h
Dies 20-21 i 23: 11,00h a les 13,00h - 19,00h a les 21,00h
Dies 22 i 24: 11,00h a les 13,00h
- **COL-LECTIVA "ART CONTEMPORANI A BINISSALEM"**
Cas Pellers, carrer Pere Estruch
Dia 17: 20,00h
Dies: 18, 20 a 25 i 27 a 30: 16,00h a les 21,00h
Dia 26 Festa des Vermar: 11,00h a les 13,00h -16,00h a les 21,00h

Col·laboradors

CONSELL REGULADOR DE LA DENOMINACIÓ
D'ORIGEN DE BINISSALEM - MALLORCA

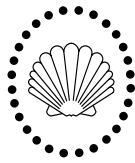
Antonio Nadal (Son Roig)
José Luis Ferrer
Vins Nadal, SL

CARNISSERS (Fideus Vermar)

Carnisseria CAN PUIG
Carnisseria CAN SALOM
Carnisseria CA NA GORI
Carnisseria de BIP - BINISSALEM
Carnisseria de EROSKI/CENTER-SYP
Supermercat Spar
SFM
Herbes Tunel

Altres col·laboradors

Foto Sans
Estudi Fotogràfic Capó
Parròquia Nostra Senyora de Robines
Familia W i J. Heyer
Di7 Comunicació

AJUNTAMENT DE
BINISALEM

B A L E A R S